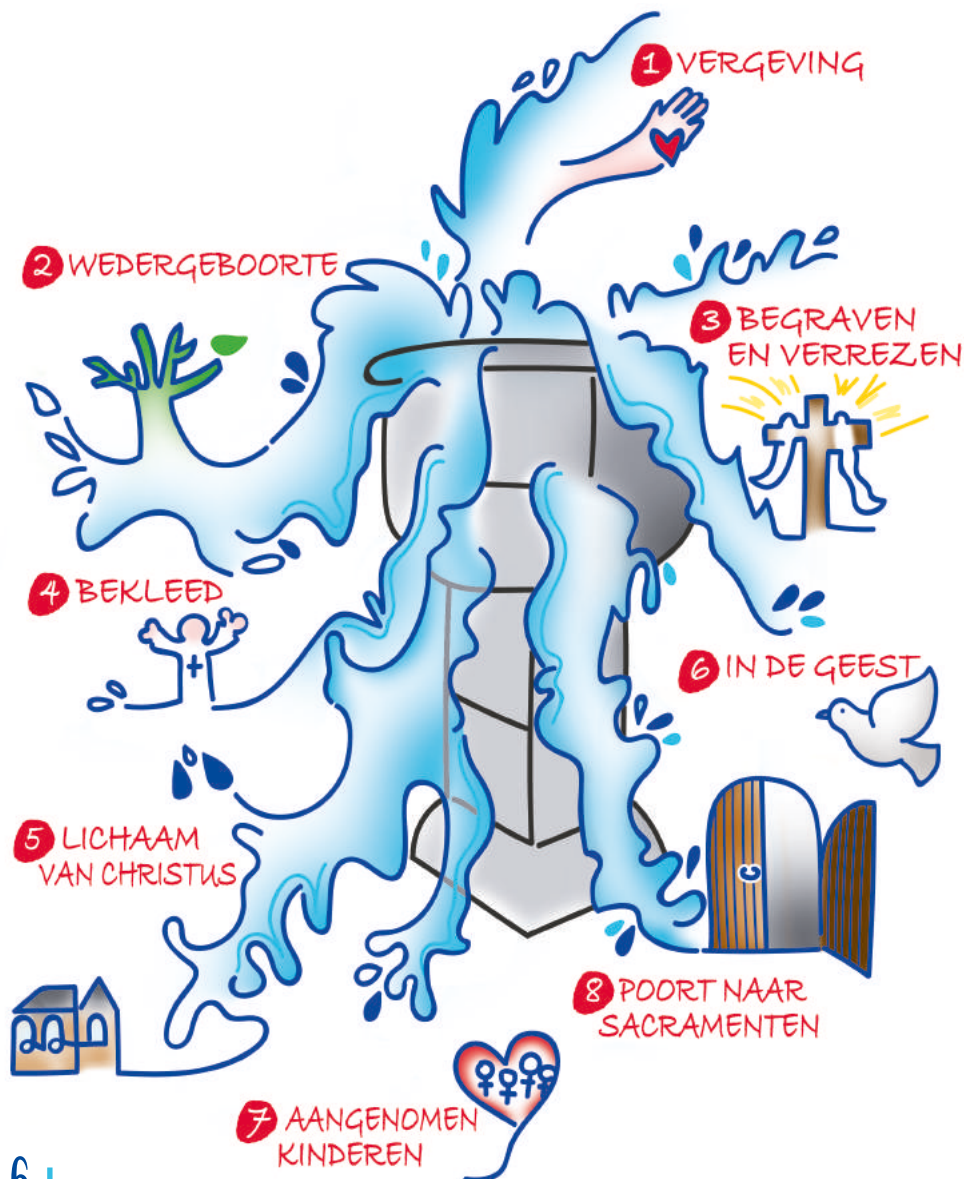

Je klaarmaken voor de tocht

Eén of twee weken voor het begin van de advent

Om je voor te bereiden op de start, kan je onderstaande tekst lezen en verwerken (A.) en/of even stilstaan bij enkele getuigenissen (B.).

A. Wat betekent de doop?

Voor we een antwoord zoeken op de vraag: *‘Wat betekent de doop in mijn leven?’*, is het goed om de vraag te stellen: *‘Wat betekent de doop?’* Want de doop is als een fijn geslepen diamant waarvan de verschillende snijvlakken het licht elk op hun eigen manier kleuren; het is een sacrament met een heel rijke, veelzijdige betekenis. Om deze betekenis te verkennen, gaan we best te rade bij de Schrift. Daar vinden we de wezenlijke betekenis motieven die tot op vandaag de inhoud van de christelijke doop bepalen.

Eerst verkondiging, geloof en bekering

In het Nieuwe Testament wordt er nooit gedoopt zonder voorafgaande verkondiging. Mensen worden slechts gedoopt als ze eerst het Goede nieuws hebben vernomen van Gods liefde, zoals die zichtbaar is geworden in het leven, de dood en de verrijzenis van Jezus. Als deze verkondiging geloof wekt in het hart, als de personen in kwestie bereid zijn om zich te bekeren en zich met het hele leven toe te vertrouwen aan God en aan Jezus Christus, dan kan er gedoopt worden.

In de naam van Jezus Christus

In zijn toespraak op Pinksteren zegt de apostel Petrus tot zijn toehoorders: *‘Bekeer u! Ieder van u moet zich laten dopen in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden. Dan zult u de gave van de heilige Geest ontvangen.’* (Hnd 2, 38). Wat betekent dat: *‘zich laten dopen in de naam van Jezus Christus’*? Wie zich in het water laat onderdompelen onder aanroeping van de naam van Jezus, krijgt deel aan het heil dat met die naam verbonden is (Jezus betekent: God redt!). De levende Christus verbindt zich met de gelovige die zich in vertrouwen tot Hem keert, en de gedoopte gaat delen in het ‘nieuwe leven’ van Christus.

De doop brengt dus een innige verbondenheid tot stand tussen de levende Heer Jezus en de gedoopte. Die relatie omvat verschillende facetten, die hecht met elkaar vervlochten zijn maar in de Schrift toch onderscheiden worden.

1 Vergeving van zonden

De verrijzenis van Christus bracht verzoening tot stand en vernieuwde voorgoed het verbond tussen God en de mensen.

Wie gedoopt wordt, krijgt deel aan deze verzoening: de doop schenkt vergeving van zonde en bevrijding van het kwaad. Het water zuivert niet alleen het lichaam, maar ook het hart. Paulus krijgt bij zijn bekering te horen: *'Wat aarzel je nog? Roep zijn naam aan, laat je dopen en was je zonden af.'* (Hnd 22, 16).

2 Wedergeboorte

Daarom wordt de doop ook vergeleken met een 'nieuwe geboorte': *'Gered heeft Hij ons door het bad van de wedergeboorte en vernieuwing door de heilige Geest.'* (Tit 3, 5) Dit beeld vinden we terug in het antwoord van Jezus op de vraag van Nicodemus: *'alleen wie geboren wordt uit water en geest is in staat het koninkrijk van God binnen te gaan.'* (Joh 3, 5)

3 Met Christus begraven en verrezen

De doop verbindt ons niet enkel met de persoon van Christus, maar ook met de weg die Hij is gegaan: door het lijden en de dood heen naar nieuw leven. In zijn brief aan de christenen in Rome schrijft Paulus: *'Weet u niet dat de doop, waardoor wij één zijn geworden met Christus Jezus, ons heeft doen delen in zijn dood? Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij, zoals Christus door de macht van zijn vader uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden gaan leiden.'* (Rom 6, 3-4) Als gedoopten delen we dus in de dynamiek van Pasen: de overgang van dood naar leven, van duisternis naar licht, wordt ook de kernbeweging voor ons leven. Dat we al 'met Christus verrezen zijn' moet volgens Paulus blijken uit een manier van handelen en denken die zich afkeert van kwaad en zonde en de weg gaat van liefde en goedheid, vrede en gerechtigheid.

4 Met Christus bekleed

De relatie met Christus is dus niet oppervlakkig, ze vernieuwt de gedoopte radicaal omdat hij of zij voorgoed verbonden is met de 'nieuwe Adam'. Wie gedoopt wordt, ontvangt een nieuw, wit kledingstuk, samen met de oproep: *'Trek de oude mens met zijn gedragingen uit, bekleed u met de nieuwe mens, die vernieuwd wordt tot het ware inzicht, naar het beeld van zijn schepper.'* (Kol 3, 9-10) Deze nieuwe identiteit schept ook een nieuwe eenheid tussen alle gedoopten, die de oude grenzen tussen de mensen overstijgt: *'Want allemaal bent u in Christus gedoopt, met Christus bekleed. Er is geen Jood of Griek meer, er is geen slaaf of vrije, het is niet man of vrouw: u bent allemaal één in Christus Jezus.'* (Gal 3, 27-28)

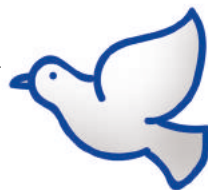

5 Opgenomen in het lichaam van Christus

Deze 'eenheid in Christus' is niet enkel een spirituele zaak: we moeten haar heel concreet zien. Door de doop worden we opgenomen in het éne levende lichaam van Christus dat de Kerk is. Paulus herhaalt het met klem: *'Want wij allen, Joden en Grieken, slaven en vrijen, zijn in de kracht van één en dezelfde Geest tot één lichaam gedoopt, en allen zijn wij doordrenkt van één Geest.'* (1 Kor 12, 13). De Handelingen vertellen meermaals hoe allen die zich laten dopen, aansluiten bij de concrete geloofsgemeenschap, om deel te nemen aan de *'onderlinge gemeenschap, het breken van het brood en het gebed'* (Hnd 2, 42). Hier blijkt heel duidelijk: je doopsel beleven is eigenlijk onmogelijk als je het leven niet deelt met je broeders en zusters in het geloof.

6 Gedoopt in de heilige Geest

Hoe komt een mens tot geloof en bekering? Hoe wordt een hart ontvankelijk voor Gods liefde en voor de boodschap van Jezus? Hoe groeit er verbinding tussen de levende Christus en mensen van deze tijd? Hoe kunnen wij deel krijgen aan zijn verrijzenis? Hoe kunnen we Gods vergeving ontvangen? Hoe kunnen we ons verzetten tegen de macht van het kwaad en de weg gaan van goedheid en vrede? Dat alles is slechts mogelijk dankzij de werkzame

aanwezigheid van Gods Geest, de liefdeskracht die Jezus helemaal bezielde, de levensadem die Hem uit het graf van de dood opwekte. Diezelfde Geest ontvangen wij in het doopsel, als de goddelijke Helper en Trooster:

In de Schrift is de doop altijd verbonden met de gave van de Geest. Verschillende beelden duiken hierbij op: onderdompeling in water; handoplegging, zalving en een 'zegel': *'God zelf heeft ons samen met u in Christus bevestigd en heeft ons gezalfd. Hij heeft op ons zijn zegel gedrukt en ons de Geest als onderpand gegeven.'* (2 Kor 1, 21-22)

Dit zijn stuk voor stuk sterke beelden! Een zegel is een bewijs van eigendom. Door de doop en de gave van Gods Geest gaan we aan God toebehoren. Door de zalving - in het Oude Testament voorbehouden aan priesters, koningen en profeten - dringt Gods Geest diep in ons door om er te blijven en te wonen: *'Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?'* (1 Kor 3, 16) en ook: *'uw lichaam is een tempel van de heilige Geest die in u woont, die u van God hebt ontvangen. U bent niet van uzelf. U bent gekocht en de prijs is betaald.'* (1 Kor 6, 19-20)

Als gedoopten zijn we dus geroepen om te gaan leven vanuit de Geest die in ons woont. Hij zal ons helpen om te groeien in gelijkenis met Jezus. Paulus beschrijft heel krachtig hoe Gods Geest ons hart en leven kan omvormen en vernieuwen:

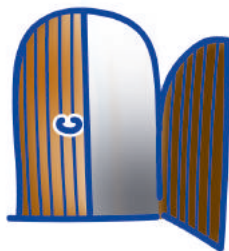
'U leidt geen zondig leven meer, maar u leeft in de Geest, omdat de Geest van God in u woont. Iemand die de Geest van Christus niet bezit, behoort Hem niet toe ... Allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn kinderen van God. De Geest die u ontvangen hebt, is er niet een van slaafsheid, die u opnieuw vrees zou aanjagen. U hebt een Geest van kinschap ontvangen, die ons doet uitroepen: Abba, Vader! De Geest zelf bevestigt het getuigenis van onze geest dat wij kinderen zijn van God. Maar als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen, en wel erfgenamen van God, tezamen met Christus, omdat wij delen in zijn lijden, om ook te delen in zijn verheerlijking.' (Rom 8, 9.14-17)

7 **Aangenomen kinderen van God**

Met dit laatste citaat zijn we aanbeland bij een laatste betekenis: door de doop 'adopteert' God, de Vader, ons als zijn eigen kinderen. Net als de enige Zoon, de veelgeliefde, ontvangen wij Gods Geest en door onze levensbinding met Christus worden we zijn broers en zussen. We mogen er dan ook op vertrouwen, zegt Paulus, dat we als erfgenamen zullen ontvangen wat Christus van zijn Vader heeft ontvangen!

Nu wordt duidelijk waarom wij vandaag dopen 'in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest'. De doop sticht niet alleen relatie met Jezus Christus, maar – dankzij de gave van de Geest – ook met zijn Vader. We worden opgenomen in de liefdesgemeenschap die God zelf is, en worden geroepen om van daaruit te gaan leven, in verbondenheid met de andere christenen en in solidariteit met alle mensen.

8 **De doop: poort naar de andere sacramenten**

De doop is het startpunt van het christelijke leven. Een weg van geloofsgroei opent zich: wat als een beloftevol zaadje door God in ons wordt neergelegd, moet zich verder kunnen ontwikkelen om vruchten voort te brengen. Daarom spreekt onze Kerk ook van drie initiatiesacramenten: naast de doop is er het vormsel en

de eucharistie. De doop is het fundament, het vormsel bewerkt groei en verdieping van wat er in de doop werd geschonken, en in de eucharistie wordt onze verbondenheid met Vader, Zoon en Geest telkens weer gevoed en hernieuwd. Ook in de andere sacramenten wordt ons doopsel telkens weer actueel en concreet gemaakt.

Daarom is gelovig leven in wezen: in het concrete leven werkelijkheid laten worden wat God in de doop met ons begonnen is.

In de voorafgaande tekst worden de belangrijkste betekenismotieven van de doop in het Nieuwe Testament voorgesteld. Voor je aan het dooptraject start, kan je je hierdoor laten prikkelen.

1. *We nodigen je uit om eerst stil te staan bij de betekenismotieven die jou al min of meer vertrouwd waren.*

2. *Welke motieven klinken als nieuw?*

3. *En welke dagen je nu het meeste uit?*

B. Enkele getuigenissen

Het komt er niet enkel op aan te weten wat het doopsel betekent, maar ook om die betekenis in het dagelijks leven te ervaren. Enkele getuigenissen nodigen je uit daarover na te denken.

Een nieuwe dimensie

'Het moment waarop ik uiteindelijk gedoopt werd door het water zal ik nooit meer vergeten! Er kwam een heel vredig gevoel en een soort lichte energiestraal door me heen van kruin tot teen, alsof ik letterlijk werd schoongewassen. Nadien ben ik beginnen leven alsof dat vorige leven nooit bestond. Niet dat ik nu ineens een vroom mens werd. Ik blijf evenzeer gewoon zoals ieder ander; alleen weet ik me door Hem bemind en dat geeft ten allen tijde een nieuwe dimensie aan mijn leven.'

(Margit, gedoopt op haar 27^e)

Herken je jezelf in de ervaring van Margit? Waarom niet/wel?

Op zoek naar een nieuwe familie

'We wisten zeker dat we onze kindjes wilden laten dopen. Goede vrienden vonden dat vreemd: kan je zoiets vandaag nog voor je kinderen beslissen? Maar behalve dat we ook zoveel andere dingen voor de kinderen beslissen, hebben we echt niet het gevoel dat we hen met de doop 'vastgezet' hebben of verplichten tot iets. We wilden vooral het begin van iets mogelijk maken. Aan dat begin kunnen we niet meer dan ons getuigenis als ouders toevoegen: beleven dat het geloof alles dieper en rijker maakt. Natuurlijk doen we dat met vallen en opstaan. Wat we soms missen is steun vanuit de kerkgemeenschap. De kinderen werden gedoopt in de zondagsviering, bij de 'nieuwe familie'. Dat was een mooi gebaar. Maar hoe worden we ook erna echt familie?' (Liesbeth en Pieter)

Wat treft je? Heb je, als je zelf moeder of vader bent, dezelfde kijk op de doop van je kinderen? Hoe vond of vind jij steun in de parochie of de ruimere Kerk?

Een lange weg

'Ik ben geboren op 14 augustus 1928 in Sint-Margriete, een dorp in het Meetjesland, vlakbij de Nederlandse grens. Ik ben gedoopt de dag erna, op 15 augustus, het feest van Maria Tenhemelopneming. Mijn ouders waren diepgelovige mensen. Als kinderen kregen mijn 2 broers, zus en ikzelf een christelijke opvoeding, zowel thuis als op school. Het was een totaal andere tijd dan vandaag, men kan zich dat nu nog moeilijk voorstellen. Iedereen in ons dorp was gedoopt, ging naar de kerk, deed zijn eerste en plechtige communie, huwde voor de Kerk en werd kerkelijk begraven. Het was ook de tijd van de strenge katholieke moraal, maandelijks moesten we gaan biechten. Zelf heb ik die tijd van het "rijke Roomse leven" met zijn strenge Godsbeeld als beklemmend en zelfs beangstigend ervaren.

Het Tweede Vaticaans Concilie in de zestiger jaren betekende een ommekeer, zeker ook voor mij. Ik maakte een evolutie door: Ik kwam geleidelijk los van het strenge Godsbeeld waarmee ik opgegroeid was en ontdekte dat Jezus ons ten diepste toont wie God is, de Barmhartige. Gesprekken met zowel katholieke als protestantse vriendinnen over het geloof hebben

op die weg veel betekend. Daarnaast bood mijn werk als onderwijzeres waarbij ik de kinderen van mijn klas ook godsdienstles gaf, stof tot nadenken over de inhoud van ons geloof. En ik herinner mij ook nog goed hoe een evangelietekst of een kerklied in de eucharistieviering mij sterk konden raken en beroeren. Mijn bidden werd persoonlijker.

In de loop van mijn leven is er erg veel veranderd, in de maatschappij, maar ook op het vlak van geloof en Kerk. Ik zag het ook in mijn eigen familie. Zelf heb ik geen kinderen, maar bij mijn neven en nichten zie ik dat ze intussen ver af staan van Kerk en geloof. Ieder heeft zijn weg in het leven.

Ik ben blij met de weg die ik gegaan ben. Het is zeker niet altijd gemakkelijk geweest. Toch kan ik, nu ik 93 jaar ben, zeggen dat ik heel dankbaar ben om mijn christelijk geloof. Ik was dan wel gedoopt als baby, maar het is pas als volwassen vrouw dat ik stilletjes aan ben kunnen gaan leven vanuit mijn doopsel.'

(Edith, woonzorgcentrum Sint-Vincentius Kaprijke)

Hoe kijk jij terug op je leven als gedoopte tot nog toe? Wie of wat heeft jou gestimuleerd om stappen in het geloof te zetten?

Meer getuigenissen van volwassen dopelingen kan je lezen op www.kerknet.be/dopelingen